

YLÄ-KOTOLA MAURI & SUORANTA JUHA (1999). **Humanismia bioparadigmaan**

Artikkelissa väitetään, että seuraavan vuosituhannen ajattelun keskeinen tehtävä on humanistinen, ihmiskeskeinen maailmankuva. Kasvatustieteellisesti kysymys on pitkälti siitä, miten tuo ylittäminen tapahtuu. Valistus on saavuttanut vaiheen, jossa ihmisen suhdetta luontoon ja kulttuuriin (luontoa ja kulttuuria luovana olentona) on tarkasteltava uudelleen. Transformaatiota ihmisen historiallisessa tarinassa kutsumme siirtymäksi ihmisen ja inhimillisyyden humanistisesta määrittelystä kohti bioparadigmaa. Bioparadigma viittaa tilanteeseen, jossa koko elämä saatetaan muuntelun, suunnittelun ja laskelmoinnin piiriin. Kysymys on siitä, että biologiset ja teknologiset kysymykset palautuvat aina osaksi ihmisten elämismaailmaa tai sosiaalista semioosista. Elämismaailman kysymykset puolestaan ovat aina kasvatuksellisia. Bioparadigma kyseenalaistaa formaalin koulutuksen: miksi istuttaa ihmisiä koulunpenkillä, jos käytössä ovat digitaaliskehoalliset opetuskoneet ja kenties mahdollisuudet farmakologiseen oppimisen suuntautumiseen? Bioparadigmassa ihminen tekee maailmasta kasvatustieteellisen ja elämästään tässä laboratoriossa tehtävät kokeen.

Aikuiskasvatus Vol. 19, 4/1999.

YLÄ-KOTOLA MAURI & SUORANTA JUHA (1999). **From Humanism towards a Biological Paradigm**

The authors claim that the central philosophical and intellectual quest in the next millennium is a humanistic, anthropocentric world view. From the viewpoint of education, the question is largely about how the bridge will be crossed. Culture and education have reached a stage where we have to re-evaluate human beings' relationship to nature and to culture (as beings creating nature and culture). This transformation is the historical narrative of humans the authors call a transition from a humanistic definition of the human being and humanity towards a biological paradigm. The biological paradigm refers to a situation where all of life is brought within the sphere of variability, planning and calculation. The point is that biological and technological questions, in the final analysis, are always part of people's lives or social semiosis. These issues, in turn, are always educational. The biological paradigm questions formal learning: why force people to sit in class rooms if we have the use of digital-physiological teaching machines and perhaps the possibility of directing learning through pharmacological means? In a biological paradigm, human beings turn the world into an educational laboratory and their lives into an experiment taking place in it.

Aikuiskasvatus Vol. 19, 4/1999.